

РЕШЕНИЕ

№ 2273

гр. София, 07.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **900** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез адв. Н. И., срещу решение № 20264186 от 29.11.2020 г., постановено по НАХД № 216/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 131-ви състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 468276- F483112 от 10.10.2019г., с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, на основание чл. 185 ал.1 от ЗДДС за нарушение на чл. 118 ал.1 от ЗДДС.

Касаторът оспорва в цялост постановеното решение. Правят се оплаквания, че оспореното решение е постановено в нарушение на закона и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила- самостоятелни отменителни основания по чл.348, ал.1, т. 1 и т.2 НПК. Твърди се, че решението било постановено при неизпълнение на задължението на съда да събере и разгледа доказателствата по делото, необходими за разкриване на обективната истина. В касационната жалба се сочи, че противно на възприетото от съда в случая намира приложение чл.28 ЗАНН. Моли решението да бъде отменено. Претендира разности.

Ответникът, административно-наказващият орган, се представлява от юрк. Н., която оспорва жалбата. Представя подробна писмена защита. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, като провери служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 15.04.2019г. контролните органи при ТД на НАП - С. извършили проверка в търговски обект – магазин за сувенири, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. Орган по приходите в ТД на НАП-С., извършил контролна покупка на обща стойност 3.00 лв., заплатена в брой. За приетото плащане не била издадена касова бележка от монтираното в обекта фискално устройство № DT732463 и фискална памет № 02732463.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН № F483112/19.04.2019 г., като от правна страна нарушението било квалифицирано като такова по чл. 118, ал. 1 ЗДДС. Въз основа на така съставения АУАН е издадено атакуваното НП.

При установената фактическа обстановка СРС приема, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно, като по се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде административно наказано. Изложени са съображения за неприложимост на чл.28 ЗАНН.

Решението е правилно.

Софийският районен съд е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства, дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, като е формирал изводи, които настоящият състав споделя.

Съгласно разпоредбата на чл. 185, ал.1 от ЗДДС, на лице, което не издаде документ по чл. 118, ал. 1, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци. В чл. 118, ал.1 от ЗДДС е регламентирано че всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/. Безспорно е, че санкционираният търговец има качество на задължено лице по смисъла на чл. 118, ал.1 от ЗДДС, поради което е длъжен да регистрира и отчита извършените от него продажби чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство. По тази причина [фирма] е субект на задължението по чл. 118, ал.1 от ЗДДС.

Касаторът твърди, че е била налице обективна пречка за издаване на фискален бон, тъй като възникнал технически проблем с устройството

С оглед на така наведените възражения, съдът намира, че дори и действително да е била налице техническа причина, пречатваща издаването на касов бон, за извършеното плащане, е следвало да бъде издадена касова бележка от кочан, съгласно

изискванията на чл. 36, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., в която изрично е предвидено, че продажбите се документират с касови бележки от кочан в подробно изброените случаи на препятстване функционирането на ФУ.

Ето защо, след като в случая за извършеното плащане, за което не са издадени нито фискален бон от фискално устройство, нито касова бележка от кочан, правилно е прието, че е налице посоченото нарушение на нормата на чл. 118, ал.1 от ЗДДС.

Настоящият състав споделя изводите на СРС за неприложимост на чл.28 от ЗАНН. Обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път е взето предвид при определяне на размера на имуществената санкция. Налице са и вредни последици, тъй като всяко неотчитане на осъществена продажба с налично и въведено в експлоатация фискално устройство води до липса на отчетност, с която директно се засяга фиска.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на по 100 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, XXII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20264186 от 29.11.2020 г., постановено по НАХД № 216/2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 131-ви състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: